

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Tadjikistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Dușanbe la 6 decembrie 2007****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Republica Tadjikistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Dușanbe la 6 decembrie 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 17 februarie 2009.
Nr. 16.

CONVENȚIE**între România și Republica Tadjikistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

România și Republica Tadjikistan, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate *impozite pe venit și pe capital* toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt, în special:

a) În cazul României:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe profit

(denumite în continuare *impozit român*).

b) În cazul Republicii Tadjikistan:

(i) impozitul pe profitul persoanelor juridice;

(ii) impozitul pe venitul persoanelor fizice;

(iii) impozitul pe proprietățile persoanelor fizice și juridice (denumite în continuare *impozit tadjic*).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării convenției în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări semnificative aduse în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3**Definiții generale**

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Republica Tadjikistan, după cum cere contextul;

b) termenul *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturi suverane și jurisdicție;

c) termenul *Tadjikistan* înseamnă Republica Tadjikistan și când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul sau, apele teritoriale și spațiul aerian de deasupra sa, asupra cărora Republica Tadjikistan poate să își exercite drepturile suverane și jurisdicția, inclusiv drepturile de folosință asupra subsolului și resurselor naturale, în conformitate cu legislația sa și cu principiile dreptului internațional;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul *național* înseamnă orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant și orice persoană juridică, parteneriat sau asociere având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în acel stat contractant;

h) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier exploatat de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului în care asemenea mijloace de transport sunt exploatate numai între locuri din celălalt stat contractant;

i) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, Ministerul Economiei și Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Tadjikistanului, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în acel moment în cadrul legislației acelui stat cu privire la impozitele la care convenția se aplică, orice înțeles, conform legislației fiscale aplicabile a acelui stat, prevalând asupra înțelesului dat termenului în celelalte legi ale acelui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acelui stat, este supusă impunerii în acel stat datorită domiciliului sau rezidenței sale, sediului conducerii, locului înregistrării sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel stat și orice autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia. Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri sau capital din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (*centrul intereselor vitale*);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit mai mult de 183 de zile;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau nu este național al niciuna dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află sediul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia *sediu permanent* include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier; și

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de 6 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia *sediu permanent* se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori de mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau al unei expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau unei astfel de expoziții;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei altei activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinare a activităților menționate la lit. a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinare să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent cărui a i se aplică prevederile paragrafului 6 — acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor acelui paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca oricare dintre aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent

sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele, vehiculele feroviare sau rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent, profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi sunt aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport internațional

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în acel stat.

2. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din închirierea pe bază nudă a mijloacelor de transport și, de asemenea, a containerelor cu echipamentul lor, pentru exploatarea lor în trafic internațional, dacă o asemenea închiriere este legată în subsidiar de exploatarea unor astfel de mijloace de transport, se impun numai în acel stat.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celuilalt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt din cauza acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluia stat — și impune în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celuilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât un parteneriat) care deține în mod direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 10% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în prezentul articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care acestea sunt plătite este efectiv legată de un/o asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale acesteia, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri ori venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a acelu guvern, a acelei autorități locale sau unități administrativ-teritoriale ori dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un/o asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau această bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat(ă) sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținându-se seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel permise pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice ori științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile

de radio sau televiziune, transmisiunilor de orice fel destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un/o asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un/o asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul în care este situat(ă) sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea mijloace de transport sunt impozabile numai în acel stat.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate în totalitate sau în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii libere sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care acesta dispune de o bază fixă la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, este imposibilă în celălalt stat contractant numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii libere* cuprinde în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist, contabil și auditor.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite sunt impozabile în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează îl/oa are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar sau rutier exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant sunt impozabile în acel stat.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune ori ca interpreți muzicali sau ca sportivi, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile

art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante și care nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol, plățile făcute în baza legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat sau autorității ori unității sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a aceluia stat; și

(i) este un național al aceluia stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a aceluia stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate aceluia stat sau autorității ori unității, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al aceluia stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost imediat anterior venirii sale într-un stat contractant un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale, nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara aceluia stat.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant imediat anterior venirii sale în celălalt stat

contractant și care, la invitația unei universități, colegiu, școli sau a altei instituții educaționale similare care este recunoscută de guvernul celuilalt stat contractant, este prezentă în celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau a cerceta ori pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, este scutită de impozit în celălalt stat pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplică venitului din cercetare dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legat/legată de un/o asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau art. 14.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietățile imobiliare la care se face referire în art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și situate în celălalt stat contractant, este impozabil în celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente este impozabil în celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional și din proprietăți mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport deținute de o întreprindere a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României, s-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții sunt impozitate în Tadjikistan, România va acorda:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul aceluia rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în Tadjikistan;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelui rezident, o sumă egală cu impozitul de capital plătit în Tadjikistan.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în Tadjikistan.

2. În cazul Tadjikistanului, s-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

a) când un rezident al Tadjikistanului realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții sunt impozitate în România, Tadjikistanul va acorda:

- (i) ca o deducere din impozitul pe venit acelui rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;
- (ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelui rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Totuși, această deducere nu va putea depăși în niciun caz cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în România;

b) când, în conformitate cu orice prevedere în Convenție, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Tadjikistanului este scutit de impozit în Tadjikistan, Tadjikistan poate cu toate acestea, în calcularea sumei impozitului stabilit asupra venitului rămas sau a capitalului deținut de acest rezident, să ia în considerare venitul sau capitalul scutit.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea ori obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Această prevedere, independent de prevederile art. 1, se aplică, de asemenea, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Apatrizii care sunt rezidenți ai unui stat contractant nu vor fi supuși în niciunul dintre statele contractante vreunei impozitări sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuși naționali statului respectiv aflați în aceeași situație, în special în ceea ce privește rezidența.

3. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

4. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de

un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

5. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat în mod direct sau indirect de unul ori de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

6. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, acelui stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară convenției. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acelui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (*ordre public*).

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Fiecare stat contractant va notifica celui alt stat, pe canale diplomatice, îndeplinirea procedurilor cerute de legislația sa internă pentru intrarea în vigoare a prezentei convenții. Prezenta convenție va intra în vigoare la data ultimei astfel de notificări.

2. Prevederile convenției vor produce efecte în ambele state contractante:

Semnată la Dușanbe la 6 decembrie 2007, în două exemplare în limbile română, tadjică, rusă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretarea prevederilor convenției, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,
Cătălin Doica,
secretar de stat
Ministerul Economiei și Finanțelor

Pentru Republica Tadjikistan,
Sherali Safarov,
prim-adjunct al ministrului finanțelor

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Tadjikistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Dușanbe la 6 decembrie 2007

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Tadjikistan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Dușanbe la 6 decembrie 2007, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 16 februarie 2009.
Nr. 322.

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital plătite, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare până va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța convenția pe canale diplomatice, prin remiterea unei note scrise de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic următor perioadei de 5 ani de la data la care convenția a intrat în vigoare. În această situație, Convenția va înceta să aibă efect în ambele state contractante:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital plătite, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.